

Karjalan Sivistysseuran kuolleita jäseniä.

Lyhyellä ajalla, joka on kulunut Karjalan Sivistysseuran viimeisen julkaisun — »Vanhan Karjalan Joulun» — julkaisemisesta, on tuoni käynyt kovakouraisesti karjalaisen unelmankin väiniolla sekä Karjalan Sivistysseuran jäsenistön piirissä. Lokakuun 26 p:nä 1921 hukkui Pet-samon viluihin jäihin laajenneen Suomen uutta rajaosaa viitoittamassa ollessaan filosofianmaisteri, lähetystöneuvos **Lauri Hannikainen** aivan nuorella iällään kipeäksi vahingoksi kaikille niille, jotka Karjalan ja lähiheimojen kysymyksen ajamisessa kaipasivat iloista, toivorikasta mieltä, valoisaa uskoa ja joustavaa työntekijää. Hän oli seuramme jäsen jo melkein sen perustamisesta lähtien, liittyen siihen vuosijäseneksi 27 5 1917, josta siirtyi ainaisjäseneksi v. 1920. Seuramme laski hänen haudalleen seppeleen.

Lauri Hannikainen

Ja niinkuin järvet mailla jähmetetty
ja niinkuin häipyä kesä, saapuu syys,
niin totta piiri kallis pienenty
ja yksinäiseksi käypi ystävyys;

ja niinkuin jäihin kylmiin jäädettiin
se kukka, jota vaalit lämmölläs,
niin itse Turjan jäihin synkimpiin
sait jäädyttää sun nuoren elämäs!

Huhtikuun 10 p:nä 1923 kuoli kotonaan Helsingissä toinen seuramme ainaisjäsen professori **Theodor Homén**. Hän liittyi seuraamme 8 5 1918, heti ainaisjäseneksi. Van-

hoilla päivillään lämpeni vainaja Karjalan asialle, jonka edistämiseksi toimitti vapaussodan jälkeen painettavaksi huomattavan tietoteoksen Karjalasta ja Kuolanmaasta nimeltä »Itä-Karjala ja Kuollan Lappi». Suomen vapauttamisen asiassa oli vainaja lämpimästi mukana.

Toisessa paikassa lehteämme on laajemmin kerrottu Karjalan Sivistysseuran ainaisjäsenen sekä useimpina vuosina sen johtokuntaan kuuluneen karjalaisen ja Karjalan ystävän tohtori-insinööri **Benjamin Mitron** kuolemasta, mikä tapahtui viime joulukuussa.

Jo aikaisemmin, maalisk. 5 p:nä 1920, kuoli Viipurissa yksi Karjalan Sivistysseuran silloisista verrattain harvoista ainaisjäsenistä karjalainen liikkeenjohtaja **Alexi Härkönen**. Hän liittyi seuraamme 7/7 1919, heti ainaisjäseneksi.

Viime vuoden viime päivänä kuoli Helsingissä kotonaan Karjalan Sivistysseuran vuosijäsen lääketieteen lisensiaatti **G. J. Winter**. Tohtori Winter oli kuuluisa lääkäri ja toimi melkein koko ikänsä Suomen Karjalassa, Sortavalassa. Erittäin kuuluisa oli hän vaikeiden leikkausten tekijänä. Viime vuosinaan hän oli mukana Karjalan pyrkimyksissäkin, etenkin Aunusta koskevissa, joiden innokkaimpia toimihenkilöitä hän oli Aunuksen vapausyritysten aikoina. Hänessä meni mailleen etevä tieteen ja luja toiminnan mies.

Suomalaista kirjallisuutta heimokysymysten ja muilta aloilta

1. Erkki Räikkönen: Heimokirja.

Nuorella, innokkaalla mielellä on nuori inkeriläissyntyinen karjalankävijä ja heimoystävä **Erkki Räikkönen** ryhtynyt lyhyissä luvuissaan kuvailemaan suomensukuisten kansojen eri heimouksia, niiden lukumäärää, osittain vanhempia vaiheita, mutta etenkin lähimpien heimokansojemme aivan viimeaikaisia pyrkimyksiä ja kansallisen elämän ilmauksia. Suomenkielellä ei olekaan monta yleistävää, kaikkia suomensukuista kansoja ja heimoja käsittävää kirja-teosta. T. I. I t k o s e n »Suomensukuiset kansat» myöhemmiltä ajoilta on paras, oppikirjanluontoinen teos, jota käytettäneekin ainakin vapaissa opiskeluissa oppikirjan ase-

massa, ja vanhemmilta ajoilta on **Aug. Ahlqvistin** vielä nytkin miellyttävimpiin ja arvokkaimpiin heimolukemisiin kuuluva — vaikka tiedoiltaan ja käsityksiltäänkin tietysti jonkun verran vanhettunut — mainio matkakirja »**Muistelmia matkoilta Venäjällä vuosina 1854—1858**», painettu Helsingissä 1859. Tavallaanhan yleistäviin heimokirjoihin kuuluu Ahlqvistin **Suomalainen Murteiskirjakin**, painettu v. 1869, jossa on lukemisia viron, karjalan, vatjan, vepsän ja liivin kielillä ja jolla suurempaa merkitystä enää onkin yleisenä heimotunnon saattajana.

Erkki Räikkönen on ottanut teoksensa kokoomisen suuren, melkein pä sanomalehtiyleisön tarpeiden kannalta.